

מהשפעות הקורונה: עובדי ההייטק שגרים בפריפריה ועובדים במרכז

מנהל שבחר לגור בקיבוץ של אשתו ליד הכנרת ובודקת תוכנה שנוסעת כל יום ברכבת מאופקים לתל אביב: העבודה ההיברידית שהחלה בגלל מגפת הקורונה כאן כדי להישאר, ועובדים רבים בהייטק בוחרים לגור רחוק מהמרכז ולעבוד בו. "התקופה שבה אנו חיים שינתה תפיסות לפיהן העובדים צריכים להגיע למשרד חמישה ימים בשבוע", אומרת דנה בש שלח, מייסדת חברת גיוס טכנולוגי

דנה גוטרוון | NEXTER | פורסם 09/02/22 12:03

רפי ספיבק, גר ברמות מנשה ונוסע להרצליה | צילום: באדיבות המצולם

משבר הקורונה שינה לחלוטין את עולם העבודה, והכיר לנו את המושג "עבודה היברידית". בעקבות הצורך הרפואי, רוב חברות ההייטק מאפשרות כיום לעובדים לעבוד לפחות יום אחד מהבית, ובכך מקלות על אנשים שגרים רחוק ממקום העבודה שלהם.

"בשנתיים האחרונות אנו רואים שינוי דרמטי בשוק העבודה, מצד אחד בחברות הטכנולוגיה בגוש דן יש עלייה של עשרות אחוזים בעובדים המגיעים מהפריפריה הרחוקה, ומצד שני אנו

להתגמש יותר כלפי העובדים, לחשוב מחוץ לקופסה ולגייס מכל האזורים בארץ, ומצד שני, עובדים שמגיעים מהפריפריה מצפים שהחברות יהיו גמישות איתם ושהמודל ההיברידי יישאר גם כאשר הקורונה תחלוף. עובדים אלו רוצים ליהנות מהשכר הממוצע במרכז, שגבוה בכ-15% מהשכר בפריפריה בחברות הזנק והייטק".

לדברי בן, בעבר השיקול של מגורי העובד היה נושא שנלקח בחשבון בגיוס כשהסיבה לכך הייתה נעוצה בחשש שעובד שמגיע מרחוק 5 ימים בשבוע יישחק מהר יותר. "התקופה שבה אנו חיים שינתה תפיסות לפיהן העובדים צריכים להגיע למשרד חמישה ימים בשבוע, ולכן יש פתיחות רבה של החברות ושל העובדים לעבודה מרחוק", היא אומרת.

רפי ספיבק, בן 35, הוא Content Marketing Manager, מנהל תוכן, באפסטרם סקויריטי, שמפתחת פלטפורמת ענן המשמשת לאבטחת סייבר ולניתוח נתונים עבור תחבורה חכמה, כלי רכב מקושרים, מכונות אוטונומיות ומוצרי ביטוח. הוא עלה לישראל מבוסטון בארה"ב לפני כארבע שנים יחד עם אשתו וילדיה, והם מתגוררים בקיבוץ רמות מנשה. לקיבוץ הם הגיעו בעקבות סבתא של אשתו, אחת ממייסדות הקיבוץ. "אנחנו אוהבים את הטבע שמסביב, את האווירה בצפון ואת האנשים החמים שעוטפים אותנו", הוא מספר.

ספיבק החל לעבוד בחברה שנמצאת בהרצליה לפני כחצי שנה, החברה נמצאת בצמיחה ופועלת בתחום שעובר מהפיכה עם רכבים מקושרים והצורך הגדל בפתרונות אבטחת סייבר. "מכיוון שאני מגיע למרכז במיוחד, השיקול המרכזי מבחינתי היה להצטרף לחברה שתחום הפעילות שלה יהיה מרתק ושסביבת העבודה תהיה תומכת והיברידית. זמן הנסיעה שלי למשרדים בהרצליה אורך כשעה ורבע, בשילוב של רכב ורכבת. את זמן הנסיעה ברכבת אני מנצל לטובת עבודה, וזה מהווה חלק משגרת יום העבודה שלי".

לדבריו, מאפשרים לו לעבוד מרחוק 2-3 פעמים בשבוע, אבל הוא משתדל להגיע יותר פעמים למשרדים ככל שהוא יכול. "האווירה במשרדים נעימה, ישנה הרגשה ביתית ויחסי חברות בין כולם, העובדים והמנהלים. מפנקים אותנו עם ארוחות שף בריאות בבוקר ובערב, ויש גם פעילויות חברתיות".

אודי כהן, בן 36, הוא Director of Business Operations (דירקטור אופרציה עסקית) בסטארט אפ הדאטה לוסה (LUSHA), אשר פיתחה פלטפורמה המאפשרת לאנשי מכירות להגיע ללקוחות פוטנציאליים. הוא מתגורר עם אשתו מור וביתו בחיפה בחמש השנים האחרונות, ובחודש אוגוסט יעברו לגולן, ליישוב קדמת צבי. שניהם משם במקור - כהן מקצרין ואשתו משער הגולן, ובזכות המודל ההיברידי המעבר נראה לו טבעי.

"הקורונה והמעבר לעבודה במודל ההיברידי פתחה בפנינו את האפשרות לחזור להתגורר בגולן. בחברה היה ברור כי המודל ההיברידי המשלב ימי עבודה מהבית וימי עבודה במשרד יישאר. המודל הזה נותן מענה בכל כך הרבה רבדים, הן מבחינה מקצועית - מאפשר לי לעבוד מרחוק ומקום המגורים שלי אינו מהווה גורם משפיע על בחירת מקום העבודה, ומבחינה אישית - מעודד להתנהל באיזון, להיות עם המשפחה, ליהנות מגידול הילדה וגם לאשתי להמשיך ולקדם את הקריירה שלה. אנחנו חוזרים להתגורר ליד המשפחה וחברי הילדות, ומצטרפים לקהילה של משפחות צעירות, להתחבר לטבע, לנוף ולשקט של הצפון", הוא אומר.

אודי כהן, לוושה | צילום: באדיבות המצלום

כהן מסביר כי הנסיעה מהגולן למשרדי לושה אורכת כשעתיים עד שעתיים וחצי, ללא פקקים, לכן התכנון הוא לצאת בסביבות ארבע וחצי בבוקר ולשהות במרכז יומיים, כולל לינה במרכז. במידת הצורך אם יעבוד יום נוסף בשבוע, הוא ייסע למשרדים ויחזור באותו היום. "למי שגדל בגולן הנסיעות הם חלק טבעי מחיי היומיום. כל יציאה הייתה כרוכה בנסיעה של כשעה וחצי לכל כיוון ולכן אני מורגל לכך. גם היום, בנסיעות שלי מחיפה למשרדי לושה בתל אביב אני מאוד נהנה, מוצא בזמן הזה תרפיה, לנקות את הראש או לחשוב על רעיונות חדשים".

מוטי פוקס, בן 39, נשוי ואב לשניים, מתגורר בקיבוץ דגניה א', המקום שבו נולדה אשתו, ונוסע לעבודה בתל אביב בחברת אבטחת הסייבר Cynet, שם הוא משמש בתפקיד ראש צוות DevOps. "רצינו לגדל את ילדינו בסביבה שקטה. במהלך 5 שנים עבדתי בחברה ממשלתית בצפון בתחום ההתמחות שלי. כששקלתי את המשך הקריירה הבנתי שבצפון הארץ היצע המשרות הוא דל ורוב החברות מתעסקות בניית מעבדים (כמו אינטל ו-NVIDIA) או מתמקדות בחומרה. רציתי להעשיר את הקריירה ולהתמחות בתחומים הטכנולוגיים המתקדמים ביותר כמו ענן, web ועוד, והבנתי שרק באזור המרכז יש היצע משרות בתחומים הללו".

פוקס מגיע פעמיים בשבוע לעבודה במגדלי עזריאלי ועובד 3 פעמים בבית, כאשר הדרך לוקחת לו שעתיים וחצי – מתחנת הרכבת בית שאן לחיפה, וממנה לתחנת עזריאלי בתל אביב. "התבקשתי להגיע פעמיים בשבוע, וזו משימה פשוטה ואפילו מהנה", הוא אומר.

מוטי פוקס, Cynet | צילום: באדיבות המצולם

מור ארביב, בן 27, יליד העיר קריית מלאכי שגר בה גם כיום, סיים בחודש יולי האחרון תואר ראשון בהנדסת תעשייה וניהול באוניברסיטת בן גוריון בנגב והתקבל לעבודה בחברת הסטארטאפ SQream בתל אביב. בתפקידו כמהנדס נתונים (Big Data Engineer) הוא מסייע ללקוחות החברה לבנות פתרונות לניהול הדאטה שלהם תוך שימוש בפלטפורמה של החברה לאנליטיקה מואצת של נתונים המבוססת על מעבדי GPU, מעבדים גרפיים.

"במהלך הלימודים עבדתי במשך שנתיים וחצי בחברת אינטל בקריית גת במשרת סטודנט. עם קבלת התואר החלטתי שאני רוצה לעבוד בתל אביב, בלב הפועם של ההייטק הישראלי, עם עדיפות לסטארטאפ שמשנה את העולם", הוא מספר. "החברה קיבלה אותי בזרועות פתוחות והמרחק הגיאוגרפי בכל לא נדון בראיונות. אני עובד מהבית יומיים בשבוע ומגיע למשרד שלושה ימים בשבוע ברכבת, מה שלוקח לי שעה בלבד". הוא מציין כי ב-SQream ישנם עובדים רבים מהקריות ומכל רחבי הנגב – באר שבע, אופקים ועוד.

מור ארביב, SQream | צילום: ישראל פרסי

לעזוב את המרכז ולעבור דרומה, לאופקים, שם רכשה בית עם בן זוגה, ובמקביל הבינה שהיא מעוניינת בקריירה חדשה. "הבנתי שאני רוצה ללמוד משהו, לעשות משהו אחר והלכתי לקורס אונליין של QA. ראיתי שזה מעניין אותי ושאני רוצה להתמקצע בזה", היא מספרת.

לפני כמה חודשים הגישה מועמדות לתפקיד QA בחברת הסטארט אפ Humanz, שפיתחה מערכת שמחברת בין משפיענים, יוצרי תוכן וחברות באמצעות דאטה מבוסס AI והתקבלה. בחודש וחצי האחרונים מקייב מגיעה כל בוקר ברכבת מאופקים למשרדי Humanz בתל אביב וחוזרת ברכבת בערב.

"אני יוצאת מהבית בשעה 7:00, בזמן הזה יש לי שקט לעצמי וחוזרת הביתה בסביבות 20:00. אני נהנית מזה, יש לי זמן לעבוד ברכבת, אני לא רואה את זה כמשהו שונה מאשר מי שגר באזור ראשון לציון ונוסע שעה וחצי לעבודה בהרצליה בפקקים, למשל. אני לא מבזבזת את הזמן שלי בנסיעות ארוכות ומנצלת את הזמן ברכבת לשקט ולעבודה".

יוליה מקייב, Humanz | צילום: יאיר פישבין

לדבריה, גם אם יציעו לה כעת מקום עבודה קרוב לביתה היא תסרב: "ההזדמנות שקיבלתי לעבוד בחברת סטארטאפ צעירה, בתחום מעניין של צעירים ויצירת תוכן זה משהו שלא יחזור. אני אוהבת את מה שאני עושה ואני רוצה עוד להתפתח בחברה".

הייטק